

Veiligheid staat bij vangschot voorop

Half maart, op de zaterdagochtend dat voor de tweede keer De Russische Beer ons land aandoet, geeft Mike Heutink van Jachtpraktijk (grofwildcursus.nl) de workshop 'Het plaatsen van een vangschot'.

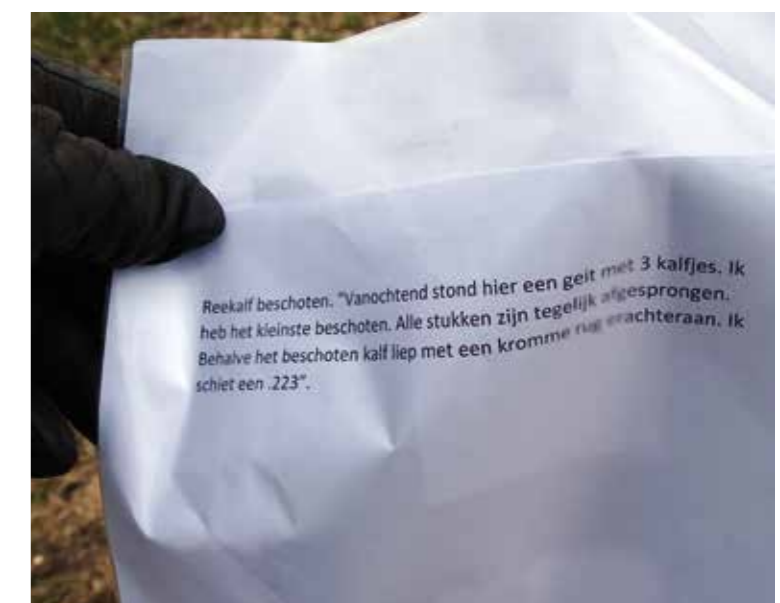
Een straffe oostenwind met lichte sneeuwval probeert de cursisten letterlijk uit het veld te slaan maar dat lukt niet. Dik ingepakt onderzoeken de geharde mannen en vrouwen de door Heutink geësceneerde aanschotplaatsen; de plaats delict zoals Heutink het noemt. 'Wil je succesvol nazoeken, dan moet je precies weten wat er gebeurd is. Bij de aanschotplaats op je knieën, minutieus de omgeving bekijken. Want bij nazoeken is niets wat het lijkt. Zelfs het verhaal van de jager niet.' Duidelijker kan Heutink het belang van zijn workshop niet verwoorden.

De ochtend begint met een kop koffie in de kantine bij schietbioscoop Van Severter in Harderwijk. Heutink schetst het dagprogramma en geeft uitgebreide instructies om in het veld direct aan de slag te kunnen. Eerst naar buiten om in een groot weiland van een achttal scenario's het uitschot te bepalen,

vervolgens evalueren en dan in de middag terug naar de schietbioscoop om te oefenen op het vangschot.

De basis voor alle scenario's is hetzelfde: na een lange aanzit gaat een jager van de hoogzit af. Terwijl hij naar beneden klimt, ziet hij aan de andere kant van het weiland wild staan. Hij pakt zijn buks, gebruikt een sport van de ladder als steun en schiet. Het dier springt af, dus moet hij gaan nazoeken. 'Voor een goede nazoek is uitgebreide informatie van de jager essentieel. Bij ieder scenario hangt daarom een blaadje waarop het verhaal van de jager is te lezen', schetst Heutink.

De acht aanschotplaatsen zijn afgezet met lint zodat duidelijk is waar gezocht moet worden. Iedere cursist gaat bij een aanschotplaats aan de slag om te achterhalen wat er precies gebeurde. Om goed inzicht te krijgen, moeten feiten worden verzameld. De nazoeker brengt het verhaal van de jager terug tot tastbare en controleerbare zaken. Het zal namelijk niet de eerste keer zijn dat een jager zegt op een big te hebben geschoten en dat het achteraf een forse keiler blijkt te zijn.

Aan de hand van de sporen op de aanschotplaats is meestal wel te bepalen waar het dier geraakt is. Die informatie geeft een indicatie over het verloop van de aanstaande nazoek. Licht het dier waarschijnlijk dood na 100 meter omdat het een longschot was of is het geraakt aan een voorloper en is er kans op een kilometerslange nazoek? Of zijn de ingewanden geraakt? Of de kaak? Of was het misschien toch mis?

Is de toedracht eenmaal duidelijk, dan begint het nazoeken. Daar is Heutink kort over: 'Een van de tien geboden bij het nazoeken is dat je dat altijd met de lange lijn doet. Heb je het dier gevonden, springt het op uit het wondbed en gaat het er vandoor, dan laat je de hond los zodat hij het gewonde dier kan stellen.'

Heutink herhaalt nóg een keer de stappen voor een nazoek met vangschot: 'Onderzoek van de plaats delict, het uitschot bepalen, beslissen of je met jouw hond die nazoek kan doen en dan nazoeken. Kom je bij het wondbed en gaat het wild op, dan laat je de hond los. De hond stelt het wild en vervolgens plaats je het vangschot.'

Strikte voorwaarden

Aan het plaatsen van een vangschot zijn strikte voorwaarden verbonden. Volgens Heutink staat de veiligheid van de hond altijd voorop; naast uiteraard die van de nazoeker(s). Dat betekent dat de hond bij het stellen van het wild niet in de baan van het schot mag zijn. Het liefst is de hond een paar meter bij het wild vandaan. 'Dat is niet altijd even gemakkelijk maar lukt het niet en schiet je toch, dan is er een grote kans dat je je hond ook dood schiet. Verder is het van belang dat je de goede munitie gebruikt: niet-splinterende munitie, de kogel moet voldoende energie afgeven en moet een recht uittredingskanaal hebben. De kogel mag dus niet links of rechts uit de flank komen. Je moet voldoende kogelvang hebben en je hond absoluut niet raken.'

Waar je het wild met het vangschot raakt, is volgens Heutink op dat moment totaal niet belangrijk. Het gaat vanzelfsprekend nu niet om het wildbraad. Hoogste prioriteit is dat het wild dood of in ieder geval geïmmobiliseerd is. Als het kan schiet je op het blad of op de kop.

De Sako Hammerhead is een voorbeeld van een goede patroon. Heutink gebruikt die zelf, een niet-splinterende loodhoudende kogelkop. Volgens de website van het Finse Sako: 'Een speciaal ontworpen kogel waarvan de constructie voorkomt dat de kern versplintert. De kogel vervormt tot een paddenstoel en heeft een uitstekende stopkracht.' Precies wat Heutink nodig heeft voor een vangschot.

Heutink gebruikt voor het nazoeken een Mauser K98 8x57 karabijn. In de jaren '50 en '60 gebruikt door de politie en meer bekend als 'Wilhelmientje'. De buks heeft geen richt- of drijfjachtkijker. Dat zijn volgens Heutink alleen maar obstakels als je door het struikgewas of zeer dichte hagen moet kruipen. Heutink schiet keep-korrel, ook omdat je daardoor volledig overzicht houdt op de actie. Bij nazoekers is de K98 populair vanwege zijn beperkte lengte en bewezen betrouwbaarheid.

Dat het allemaal nog niet zo gemakkelijk is, blijkt wel uit de oefeningen in de schietbioscoop bij Van Severter. In een scene stelt een hond een wild zwijn. De cursisten moeten een vangschot geven maar moeten wachten tot de hond een paar meter bij het zwijn vandaan is. Dat vraagt geduld van de schutter; en hij moet exact het juiste moment kiezen. Op de film overleeft de hond het spektakel steeds niet. Maar ook hier baart oefening kunst en uiteindelijk gaan jager en hond tevreden naar huis. 🐾

LEUK OM TE GEVEN! **LEUK OM TE KRIJGEN!**

Waidmannsheil

www.waidmannsheil.nl/abonnementen/

Hét jachtmagazine voor de grofwildjager

SPECIALE KOPPEN

	ST PROFESSIONAL		EVO EVOLUTION
	MAXIMALE STOPKRACHT OP ALLE AFSTANDEN		IDEAAL OP ALLE CONTINENTEN
	HIT BULLET GREEN		EVO FRAGMENTATION GREEN
	INDRUKWEKKENDE PENETRATIE		HET SLIMSTE ALTERNATIEF
	UNI CLASSIC		ID CLASSIC
	VOOR ZWAAR WILD		VOOR MIDDELGROOT WILD